

Då & Nu: Château Rauzan-Séglas



Med vid glasen: Anders Enquist

Rauzan-Séglas tillhörde i ärlighetens namn tidigare den stora skara margauxviner som var aningens för bekväma, blasé, försoffade och levde på gamla meriter. Dock så har undertecknad under hans frekventa provande de sista 10 åren blivit omisskännligt mer positivt inställd till vinets elegans och finesse som på senare år kompletterats med en större proportion struktur, vikt, frukt och plaisir!

2011

Vinet inleder med en elegant doft som formligen osar klassisk Margaux med moderna förtecken! Fint avvägd ek, rostat kaffe, mocka, fint läder, vanilj, mörka bär, cassis och välfylld cigarrlåda. Ett praktexempel som åtminstone gör undertecknad entusiastisk. Hade jag behövt förklara för en sommelierstudent hur ett klassiskt exempel från Bordeaux västra stranden skall dofta, hade jag utan att tveka stuckit denna väldoftande essens under snoken på denne. Smaken inleder däremot med taggarna utåt som chefredaktören försiktigt påpekar. Det finns en torrhet i ett antal tvåtusanelvor som likt

tvåtusensexorna har en ganska stram och torr framtoning med mer extrakt än frukt. Vinet har en bra täthet och längd, skelettet finns där men vi sätter ett frågetecken framför tanninerna och inväntar lite mer rondör, charm och harmoni. Vi tror absolut på en förbättring men förväntar oss inga direkta underverk. Enquist summerar det hela med "finns ju ingen kraft eller så, jag kan gärna dricka detta men jag skulle ju inte köpa det!" Satsa på 2012 säger undertecknad!

1988

Här snackar vi klassicism! Det känns nästan som ett museibesök att bjudas ett vin som präglas av avvikelser såsom brett, grönhet och volatilitet på en och samma gång! Detta är inte på något sätt en sågning utan ett flagrant konstaterande att flertalet av vinerna från denna epok var rikligt beskaffade med samma attribut, vilka en generation vinkännare lärde sig förknippa med elegans! Dock så finns det en viss charm under den befläckade ytan och toner av vinbärsfrukt, mogna plommon och lite tobak gör sig hörda. Enquist gillar doften "men har ofattbart svårt för tunnheten" även om han "finner en viss silkighet i avslutningen" vilket får honom att för stunden föredra detta framför tvåtusanelvan utan att känna sig ett dugg imponerad. Undertecknad tappar snabbt sitt vanligtvis goda tålamod och konstaterar att om det inte finns något djup så skall man inte leta efter det! En kul historielektion helt befriad från sex, snärt och stuns.

På SB:

2011 Château Rauzan-Ségla

Haut-Médoc / Margaux / Nr 95271 / 820 kr

2013 Château Rauzan-Ségla

Haut-Médoc / Margaux / Nr 99759 / 506 kr